

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

CENA PRENUMERATY: Miesięcznica z przesyłką pocztową 3 zł. — Dla odbierających pismo na miejscu 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Poczтовой Kasie Oszczędnościowej Nr. 61236.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marji 52. Tel. 245. Skrz. pocz. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują oddzielnie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-3 po poł.
Rękopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetryowy przed tekstem 50 gr. W tekście i nadesłane 40 gr., za tekstem 30 gr. Drobne ogłoszenia dłuższe niż 25 gr., każdy wyraz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne zł. 1,50. Ogłoszenia zamiejscowa i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagranicą 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenia skośno, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Ile kosztowała dotąd Konferencja londyńska? 350.000 na bankiety dla delegatów.

Konferencja gospodarcza jest jeszcze przedmiotem zainteresowania najszerzych sfer Londynu, nie tylko wybitnych osobistości ze świata gospodarczego i politycznego, ale i przeciętnego „człowieka ulicy”. Przedewszystkiem zaciera ją ręce z zadowoleniem hotelarze. Niedawno dopiero wybudowany został potężny gmach hotelu „Dorchester”, któremu pesymисти wróżyli rychłe bankructwo i niewypłacalność. Ten przepiękny gmach zawiera bogate urządzenie wewnątrz, gdzie poszczególne pokoje umeblowane są w stylu Tudorów, Ludwika XIV lub z orientalnym przeplechem. Tutaj zamieszkało 40 delegatów niemieckich. Francuzi zajęli kilkadziesiąt pokoi i apartamentów w hotelu „Savoy”, Japończycy i Amerykanie, patrzący na siebie niechętnie na Pacyfiku, tutaj, w zgodnej harmonii, zajęli połowę pomieszczeń w hotelu „Claridge”. Ogółem przebywa w Londynie wraz z delegacjami 2.000 osób, nie licząc, oczywiście, żon, córek i przygodnych towarzyszek delegatów. Ale hotelarze londyńscy niezupełnie zadowoleni są z tego olbrzymiego zjazdu. Jest przecież teraz z Londynie „wielki sezon” i miliardery całego świata, którzy co rok przyjeżdżają do Londynu, narzekają na brak ciszy i spokoju w swych wspaniałych apartamentach hotelowych.

„Królewska gmina Kensington” ma zaszczyt w obrębie swych terenów gościć konferencję londyńską. Ta piękna dzielnica Londynu, zabudowana przepyszny willami, przeważnie teraz zamkniętymi, i wspaniałym szeregiem muzeów, nie jest przyzwyczajona do gwaru i hałasu, jaki zapanował tam z chwilą otwarcia konferencji. W jednym z tych przepysznych budynków, jeszcze niewykończonym, obraduje konferencja oddalona o godzinę jazdy od londyńskiej City, oczekującej z niecierpliwością na uchwały.

Jeszcze w przededniu konferencji walczyli młoty i zgryztały piły, aby tylko na czas wszystko wykończyć. W piwnicy za instalowano urząd pocztowe i telefoniczne. Znalazły tam zastosowanie najbardziej nowoczesne wynalazki techniki w dziedzinie połączeń i komunikacji. Wspaniałe linie do wszystkich części świata, specjalne połączenia do wszystkich państw, dodatkowe linie telefoniczne do najrozmaitszych urzędów i placówek w Londynie, Anglii i Europie — wszystko to oddano w ostatniej chwili do dyspozycji delegatów. W tym zgiełku i pośpiechu zapomniano o restauracji i bufecie, gdzie strudzeni pracą delegaci mogliby zaspokoić głód i pragnienie. W nerwowym pośpiechu oddzielono część budynku przeznaczoną na pokoje dla przyjęcia delegacji i urządzono olbrzymi bar, który będzie mógł zaspokoić pragnienie 66 narodów.

Prace przygotowawcze do konferencji dały zatrudnienie przeszło 1000 robotnikom. Na roboty te wydano około 220.000 zł. Jednocześnie rząd angielski wyasygnował około 350.000 zł. na wszystkie oficjalne przyjęcia i bankiety, związane z podjęciem udziału uczestników konferencji. Cykl tych przyjęć zainaugurował uroczysty obiad, wydany przez króla 17 czerwca w przepięknych ogrodach pałacu Windsor. Główną atrakcją obiadu były popisy orkiestr kilku pułków gwardii królewskiej, przybranych w niedźwiedzie czapy. Później uczestnicy konferencji mogli podziwiać zastawę z talerzy złotych w ratuszu londyńskim, podejmowani przez burmistrza stolicy Anglii.

Przyjęcia oficjalne ustąpią po pewnym czasie miejsca zebraniom towarzyskim, które zainauguruje wielki wieczór, wydany przez córkę premiera Mac Donalda

przy Downingstreet. Na ten temat złośliwi londyńczycy opowiadają sobie już mnóstwo dowcipów. Chodzi o to przecież, aby na zebraniach towarzyskich skupić możliwie największą ilość wybitnych uczestników konferencji. Trzeba przeto już zawczasu ustalić daty tych przyjęć tak, aby gen Smith z Afryki Południowej nie był na przyjęciu, urządzone przez Lady Asthor w tym samym dniu, w którym zamierzała go zaprosić

markiza Londonderry. Podobno więc kalendarze arystokratek angielskich i pań z najwyższego dowożystwa londyńskiego upstrzone były formalnie nazwiskami i datami, które często kolidują ze sobą w sposób jaskrawy.

Również złośliwie potraktowali londyńczyki Jimmy Walkera, byłego burmistrza Nowego Jorku, który przybył do Londynu, jako sprawozdawca szeregu pism amerykańskich. Opowiadano sobie o nim, że podczas jego poprzedniej podróży do Londynu oczekiwali go na dworcu trzy złote karocze londyńskiego lorda majora, które odwoziły go do wspaniałych apartamentów. Tym razem jednak Walker wsiadł do taksówki i z małą walizką pojechał do skromnego hoteliku. Sic tran-

sywilna. Wiadomość o tej bestjałskiej zbrodni wywołała w całej Austrii olbrzymie wzburzenie.

Na wiadomość o tym zamachu kanclerz Dollfuss zwołał natychmiast radę ministrów.

Minister bezpieczeństwa Fey zakomunikował, że śledztwo i częściowe przyznanie się do winy aresztowanych za udział w ostatnich zamachach dynamitowych wykazało niezbieżnie, że sprawcami tych zamachów są członkowie organizacji hitlerowskich.

W związku z tem rada ministrów postanowiła rozwiązać oddziały S. A. i S. S. W., jak również oddziały pod nazwą „Vaterländischer Schutzbund” oraz zabronić austriackiej partii narodowo-socjalistycznej wszelkiej działalności m. in. tworzenia jakichkolwiek organizacji partyjnych. Zabronione również zostało noszenie odznak tego stronnictwa.

Nowy senat gdański.

Gdańsk. — Oficjalna lista senatu gdańskiego zawiera następujące nazwiska: Prezydent senatu, sprawę zagraniczną i polityka personalna dr. Rausching (hitlerowiec); tymczasowy wiceprezydent i senator spraw wewnętrznych Greiser (hitlerowiec); oświata — Boeck (hitlerowiec); zakłady użyteczności publicznej Huth (hitlerowiec); finanse i polityczny senator fachowy — dr. Hoppentrath; budownictwo — Hoepfner (hitlerowiec); senator zdrowia — dr. Kluck (hitlerowiec); sprawiedliwość — dr. Wierciński (centrowiec); senatorowie do specjalnych poruczeń — v. Wuuck (hitl.) i prałat Sawatzki (centrowiec); dwunasty senator jest działaczem niemiecko-narodowym i wystąpi w związku z polityką ziewmowców ze swego dotychczasowego stronnictwa.

W związku z rozbiem rokowań pomiędzy p. Ziehm a narodowymi socjalistami co do udziału niemiecko-narodowych w nowym senacie, ci ostatni twierdzą, że hitlerowcy postawili stronnictwu niemiecko-narodowych następujące warunki: 1) rozwiązanie bojówek niemiecko-narodowych, 2) poddanie stronnictwa p. Ziehma pod kierownictwo partii narodowo-socjalistycznej, 3) usunięcie przywódcy stronnictwa niemiecko-narodowego adw. Weisego oraz sekretarza Steinhoffa, 4) mianowanie nowego przywódcy stronnictwa w porozumieniu z partją narodowych socjalistów.

Dr. Ziehm oświadczył, że warunków tych przyjąć nie może, ponieważ stanowią one mieszanie się w sprawę wewnętrzną stronnictwa. Dr. Rausching odpowiedział wobec tego, iż uważa rozmowę za zerwaną.

Z okazji przejścia władzy przez hitlerowców, stronnictwo narodowych socjalistów wzywa wszystkich swych członków do wywieśzania w dniu dzisiejszym flag hitlerowskich. Na zakończenie uroczystości, które rozpoczyna się po wyborach nowego senatu, odbędzie się przed dawnymi koszarami piechoty pruskiej capstrzyk z udziałem 170 orkiestr bojówek hitlerowskich.

Ogólne obniżenie

pokrycia złotem proponuje Ameryka.

Londyn. — Amerykański senator Pittman wczepił drugiemu oddziałowi komisji walutowej światowej konferencji gospodarczej projekt, który wzbudził niemałą sensację.

Projekt ten przewiduje, aby państwa biorące udział w konferencji przyjęły na siebie następujące zobowiązania:

- 1) jaknajwyższą stabilizację waluty;
- 2) przywrócenie standardu złota;
- 3) używanie złota ma zostać ograniczone do obiegu monetarnego i regulo-

Rumuńscy dziennikarze w hołdzie Nieznanemu Żołnierzowi. Bawiący w Warszawie członkowie rumuńskiego komitetu Porozumienia prasowego polsko-rumuńskiego przybyli do Warszawy na VIII zjazd porozumienia, złożyli wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza. Na zdjęciu naszym widzimy dziennikarzy rumuńskich z przewodniczącym p. Fagure przed grobem Nieznanego Żołnierza.

Czy Stany Zjednoczone rozbiją konferencję londyńską?

Atmosfera nigdy nie była taka napięta.

Londyn. — Cała prasa ocenia w sposób pesymistyczny widoki konferencji gospodarczej.

„Temps” zaznaczając, że początki każdej konferencji muszą być trudne, zwraca się z apelem do Stanów Zjednoczonych, aby przez swe stanowisko umożliwiły powodzenie obrad. Losy bowiem konferencji zależą w rzeczywistości od Stanów Zjednoczonych.

Według dziennika, podsekretarz stanu prof. Moley, który ma przywieźć instrukcje prezydenta Roosevelta, jest zwolennikiem polityki izolacji, podczas gdy sekretarz stanu Hull uchodzi za zwolennika współpracy międzynarodowej. Gdy przedstawiciele obu kierunków będą w Londynie, można się będzie przekonać, w jakim stopniu Ameryka jest gotowa wziąć udział w wspólnej akcji.

Również inne dzienniki podkreślają nieporozumienia wewnętrzne w łonie delegacji amerykańskiej oraz różnice zdań pomiędzy delegatami rządowymi i delegatami banków prywatnych.

Sprawozdawca polityczny „Daily Telegraphu” podkreśla, że należy dać do zrozumienia Waszyngtonowi, że odrucenie rozejmu walutowego przez Amerykę wpłynie w sposób wysoce niekorzystny na losy konferencji gospodarczej. Waszyngtoński korespondent tego pisma donosi, że z Londynu do Waszyngtonu zostały wysłane depesze, wskazujące na możliwość załamania się konferencji na skutek stanowiska zajętego przez Stany Zjednoczone.

Socjalistyczny „Daily Herald” zaznacza, że minister handlu Runciman nie myśli wcale o obniżce ceł. Dzięki nieprzejętym stanowisku ministra handlu, konferencji gospodarczej grozi rozbięcie. Wprawdzie Mac Donald powiedział niedawno, że atmosfera gospodarczej konferencji londyńskiej jest zupełnie inna, niż w Genewie. „Premjer ma zupełną rację — pisze dziennik — bowiem atmosfera nigdy nie była tak napięta w Genewie, jak obecnie w Londynie”.

Rozwiązanie partii hitlerowskiej w Austrii. Zamach bombowy na patrol policji.

Wiedeń. — Wczoraj wieczorem nadeszła z Krems nad Dunajem wiadomość o strasznym zamachu na oddział policji pomocniczej, wracający z ćwiczeń do koszar. Szczegóły tego zamachu przedstawiają się następująco:

Na maszerujący oddział policji pomocniczej, złożony z 56 ludzi, w pobliżu mia-

sta Krems, w Dolnej Austrii, nieznanymi sprawcy rzucili 3 granaty ręczne. Dwa granaty eksplodowały, raniąc 30 osób. 16 osób musiano przewieźć do szpitala. Trzeci granat został pochwycony przez jednego z policjantów i odrzucony w pole, gdzie wybuchł bez szkód. Oprócz policjantów raniona została jedna osoba

